Az ugor népesség (a magyarok és az obi--ugorok elődei) déli szomszédságában -ál-talános feltevés szerint ősiráni nyelvet -beszélő nép jelenik meg. Többen bennük látják az árják elődeit, akik a Kr. e. II. évezred közepén az iráni fennsíkra, majd Indiába vándoroltak, s ezzel magyarázzák -itteni eltűnésüket is. Ez a népesség hagyta hátra az Urál–Tobol folyóközben előkerült szintastai leletcsoportot. Településeik centrális, kör alakú alaprajzúak voltak (Szintasta, Arkaim), amelyeket erődfallal vettek körül. Halomsíros temetőik sírgödreiben többszintű faszerkezetet ácsoltak. Az előkelők s az egykori harcosok -sírjaiba -el-temették a kétkerekű harci -szekereket, valamint a felszerszámozott lovakat is. A ligetes steppén élő népesség jól szervezett társadalomban élt, -föld-műveléssel és állattartással foglalkozott, hatalmát a harci szekerező egységekből álló hadserege biztosította.